

MOLNÁR SZILVIA (APHRODITE)

Sárgult idő

behajlott virág –
ágyas ölelések
feljajdulhatnak?

Szándék – január végén

aszott tél bőrén
billog lépések – jégbe
dermedt indulat

Fagyott fák alatt

Sziszegő, csalfa vidéken jársz,
ágon sanda dér dorombol,
vigyázz, mikor alatta vársz,
vad módjára nyakadba kóstol.

Pillanatnyilag

éjszaka-barnított szavaim
valaki megmagyarázhatná szépen
míg gazdatestemben fél a gyermek
magától s a huhogó Homokembernek
álcázott rossz sorstól rettegve kulcsolok
jéghideg térdembe forró takaró leple alatt
vánkos-puhított langytündér csókolná rám
bélyegét a szépnek jónak boldognak
de arcom helyén bástya madárijesztő-hártya
feszül a simítás megmarad

Ő szépnek lát mégis